nationale ombudsman

Retouradres: Postbus 93122, 2509 AC Den Haag

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
De minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Datum
5 november 2026

Onderwerp
Gehandicaptenparkeerbeleid

Ons nummer
2026/128

Geachte mevrouw Sterk,

Via deze brief uit ik mijn zorgen over de problemen die mensen met een beperking en hun naasten ervaren door het gehandicaptenparkeerbeleid in Nederland. Ik vraag u, als coördinerend minister voor gehandicaptenbeleid en de landelijke Nationale strategie voor de implementatie van het VN-Verdrag Handicap, om hierop actie te ondernemen door betrokken partijen spoedig bij elkaar te brengen en tot oplossingen te komen.
Hieronder geef ik een nadere toelichting op mijn verzoek.

Aanleiding
Wij krijgen al langere tijd signalen van burgers over het gehandicapten-parkeerbeleid, waaronder de gehandicaptenparkeerkaart. De regels zijn ingewikkeld, onduidelijk en verschillend. Hierdoor ervaren mensen met een beperking en hun naasten problemen, vooral wanneer zij een andere gemeente willen bezoeken dan die waarin zij wonen. Bovendien verschillen de kosten, voorwaarden en procedures per gemeente zodanig, dat deze als onrechtvaardig worden gevoeld.

Problematiek al jaren bekend
Deze problematiek wordt al jaren in de media en bij de politiek aan de orde gebracht. Ook u bent hiermee bekend. Recent nog, in maart 2026, zijn de knelpunten in een verkenning over de verschillen tussen gemeenten in beleid ten aanzien van mensen met een beperking nog eens duidelijk omschreven.[1] In deze verkenning zijn ten aanzien van acht gemeenten illustratieve voorbeelden uitgewerkt, waarvan de gehandicaptenkaart, de regels en het beleid daaromheen er één was. Ook hieruit bleken deze verschillen. Daarnaast heeft u ter beantwoording ook een brief van burgers over de landelijke versnippering rondom gehandicaptenparkeerkaarten en mobiliteitsregels ontvangen.[2]

Uw reactie hierop
Gemeentelijke beleidsvrijheid
In reactie op de geschetste problematiek schrijft u dat voor veel van de onderwerpen rondom gehandicaptenparkeerbeleid gemeenten zelf verantwoordelijk zijn. Deze beleidsvrijheid is vastgelegd in wet- en regelgeving. Dit biedt gemeenten de mogelijkheid om beleid op te stellen dat past bij de lokale situatie. U begrijpt dat de verschillen voor een houder van een gehandicaptenparkeerkaart als lastig worden ervaren. Daarom vraagt de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) haar leden de vindbaarheid van informatie over de gehandicaptenparkeerkaart op hun websites te

[1] Verschillen tussen gemeenten in beleid t.a.v. mensen met een beperking, een verkenning, VNG, maart 2026.
[2] 2026Z07466, 9 april 2026.

Nationale ombudsman
Bezuidenhoutseweg 151
2594 AG Den Haag

Postbus 93122
2509 AC Den Haag

T 070 356 35 63
post@nationaleombudsman.nl
www.nationaleombudsman.nl

verbeteren. Daarnaast gaat u ervan uit dat gemeenten door het delen van goede voorbeelden de beleidsverschillen kunnen verkleinen. De uitkomsten van de verkenning, waaronder ook de uitkomsten ten aanzien van de gehandicaptenparkeerkaart, gaat u agenderen in het bestuurlijk overleg met de VNG dit najaar over de uitvoering van werkagenda VN-Verdrag Handicap 2025-2030.[3]

VN-Verdrag Handicap
U geeft aan dat in artikel 20 van het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (VN-verdrag Handicap) staat dat staten ertoe verplicht zijn doeltreffende maatregelen te nemen om de persoonlijke mobiliteit van mensen met een beperking te bevorderen op een wijze en het tijdstip van hun keuze en tegen een betaalbare prijs. Tegelijkertijd hebben gemeenten beleidsvrijheid, tenzij mensen met een beperking onnodig zwaar worden belast of er geen duidelijke rechtvaardiging van dit beleid is. U bent van mening dat de verschillen in regels die de gemeenten nu hanteren, de mobiliteit van gebruikers van een gehandicaptenparkeerkaart niet beperkt.

Impuls en urgentie
Tegelijkertijd laat u in uw reactie weten dat de verkenning constateert dat het bewustzijn van de verschillen tussen gemeenten en het gesprek hierover tussen alle betrokken partijen een impuls kunnen gebruiken.
U stelt dat de VNG en gemeenten de wens delen om samen te zoeken naar goede manieren om het gemakkelijker te maken voor inwoners, zonder dat daarbij de mogelijkheid voor maatwerk wordt aangetast. U stelt dat de verkenning daarvoor diverse opties noemt, zoals handreikingen, convenanten of landelijke kaders. Bij een gesprek over de mogelijke aanpak dienen volgens u in ieder geval zowel Rijk en gemeenten als vertegenwoordigende organisaties van mensen met een beperking betrokken te zijn. U geeft aan dat deze partijen de wens hebben dit gesprek met urgentie te voeren om hier uitwerking aan te geven. Ook de uitkomsten van dít gesprek gaat u tijdens het bestuurlijk overleg met de VNG agenderen.

Ontwikkelingen en andere oplossingen
Tot slot wijst u op het Parkerenplussysteem en de telefonische hulplijn die 24 uur per dag bereikbaar is. Deze ontwikkelingen moeten het parkeren voor mensen met een beperking eenvoudiger maken.

Bevindingen Nationale ombudsman
Medewerkers van de Nationale ombudsman hebben de afgelopen maanden diverse betrokken partijen gesproken, zoals belangenorganisaties, de VNG, (onder wie de ambassadeur VN-Verdrag Handicap), de SHPV[4], het College voor de Rechten van de Mens en beleidsmedewerkers van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat en van uw ministerie. In deze gesprekken werden de problemen van houders van een gehandicaptenparkeerkaart en hun naasten herkend. Daarbij werd aangegeven dat het Parkerenplussysteem een oplossing kan zijn, maar nog verder ontwikkeld dient te worden. Van belang is dan dat álle gemeenten op het systeem aansluiten. Verder dient er aandacht te zijn voor mensen die minder digitaal vaardig zijn.

[3] TK 2025-2026, 24 170, nr. 405.
[4] Coöperatie Servicehuis Parkeer- en Verblijfsrechten.

De overheid mag namelijk geen burgers uitsluiten bijvoorbeeld door dienstverlening alleen digitaal aan te bieden.[5]
Tot slot gaven de partijen ook aan ons aan dat zij graag met elkaar om de tafel gaan om gezamenlijk naar oplossingen te zoeken.

De overheid behoort mensenrechten uit de Grondwet en uit verdragen na te leven.[6] Dit houdt in dat de overheid verplicht is om passende maatregelen te nemen die ervoor zorgen dat personen met een beperking op voet van gelijkheid met anderen toegang hebben tot de fysieke omgeving.[7]
Zoals u ook zelf stelt, mag gemeentelijke beleidsvrijheid er daarbij niet toe leiden dat mensen met een beperking onnodig zwaar worden belast of dat er geen duidelijke rechtvaardiging is voor bepaald beleid. Het doel van gemeentelijke vrijheid is immers om het lokaal bestuur de ruimte te geven om beslissingen te nemen die optimaal aansluiten bij de specifieke behoeften van de eigen inwoners. Maar het VN-Verdrag geldt ook voor inwoners die zich tussen gemeenten verplaatsen. De verdere implementatie van het verdrag en de gemeentelijke beleidsvrijheid lijken hier met elkaar te schuren. Dit vraagt om een oplossing vanuit zowel rijks- als lokaal niveau.

Mijn verzoek aan u
Wij hebben vernomen dat op 12 november het bestuurlijk overleg met de VNG over de uitvoering van de werkagenda VN-Verdrag Handicap 2025-2030 op stapel staat. Ons is niet bekend geworden dat inmiddels een gesprek heeft plaatsgevonden met zowel Rijk en gemeenten als vertegenwoordigende organisaties van mensen met een beperking over de mogelijke aanpak van de problematiek ten aanzien van het gehandicaptenparkeerbeleid.

Ik verzoek u daarom de geconstateerde impuls tot bewustwording daadwerkelijk om te zetten in oplossingen. Daartoe vraag ik u om de benodigde partijen bij elkaar te brengen om ervoor te zorgen dat de problemen rondom het gehandicaptenparkeerbeleid met urgentie worden aangepakt. De Nationale ombudsman is graag bereid hierin een rol te spelen.

Tot slot
Ik ontvang graag binnen vier weken uw reactie op mijn verzoek.
Een afschrift van deze brief zal worden verstuurd aan de VNG en aan alle andere, hiervóór genoemde partijen die wij hebben gesproken.

Met vriendelijke groet,
de Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

[5] Zie ook de MvT op artikel 2:7, tweede lid, Awb: TK 2018-2019, 35 261, nr. 3, p. 6-9.
[6] Zie ook Regeerakkoord 2026-2030, 'Aan de slag' van 30 januari 2026, p.54.
[7] Artikel 9 van het VN-Verdrag Handicap.